

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Το μεγάλο ταξίδι του μικρού Αλέξη
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Ευτυχία Μένεγα-Χόντζογλου
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Σπυρίδων Κίτσος
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Βασιλική Μαυρίδη
ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Σπυρίδων Κίτσος
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Γιώργος Δ. Λεμπέσης
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ: Βασιλική Μαυρίδη
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ: Ράνια Μαυρομάτη

©Ευτυχία Μένεγα-Χόντζογλου, Οκτώβριος 2025
©Lebee Publications, Οκτώβριος 2025

Έντυπη έκδοση ISBN: 978-618-59870-1-5

Οι εικόνες σχεδιάστηκαν από τον Σπυρίδωνα Κίτσο με τη βοήθεια σύγχρονων ψηφιακών τεχνολογιών, τηρώντας πλήρως τα καλλιτεχνικά και ηθικά δικαιώματα.

Η τεχνική δημιουργίας των εικόνων συμμορφώνεται με το ισχύον νομικό πλαίσιο για τη χρήση τεχνητής νοημοσύνης και τα πνευματικά δικαιώματα, όπως ορίζονται από τον Ν. 2121/1993 και την Οδηγία 2019/790/ΕΕ.

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο ή αντιγραφή, ή φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

LEBEE PUBLICATIONS
info@lebeepublications.gr
www.lebeepublications.gr

Ευτυχία Μένεγα-Χόντζογλου

Εικονογράφηση: Σπυρίδων Κίτσος

*Το μεθάλο ταξίδι
του μικρού Αλέξη*

Αφιερώνω αυτό το βιβλίο στα αληθινά υπέροχα παιδιά μου, την Αναστασία και τον Ιωάννη, γιατί εκείνα είναι το πραγματικό μου παραμύθι στο ταξίδι της ζωής μου.

Αυτό το συμπαντικό συμβάν, το εμπνεύστηκα χάρη στον λατρευτό μου εγγονό Αλέξανδρο.

Από το μεγάλο παράθυρο στο δωμάτιο του Αλέξη μπαίνει το φως του ουρανού και το πλημμυρίζει με χρώματα.

Γαλάζιο, κίτρινο, πορτοκαλί χοροπηδούν και στροβιλίζονται στους τοίχους, στο πάτωμα, στο ταβάνι.

Παίρνουν μαγικές μορφές όταν τρυπώνουν στις γωνιές του δωματίου του, δίνοντας ζωή στα δεινοσαυράκια, κίνηση στις μπουλντόζες, στα αυτοκινητάκια και στις μινιατούρες από χαριτωμένα ζωάκια, σκορπισμένα με εκείνον τον μοναδικό τρόπο που μόνο αυτή η ηλικία χαρίζει.

Οι μπάλες του μπάσκετ ζοηρεύουν, λουσμένες κάτω απ' τις ακτίνες του ήλιου, κι ακόμη ακόμη μια χαμογελαστή αρκούδα φαίνεται να στρέφει το βλέμμα της προς το κρεβάτακι του παιδιού, σαν να θέλει να πει: «Καλημέρα».

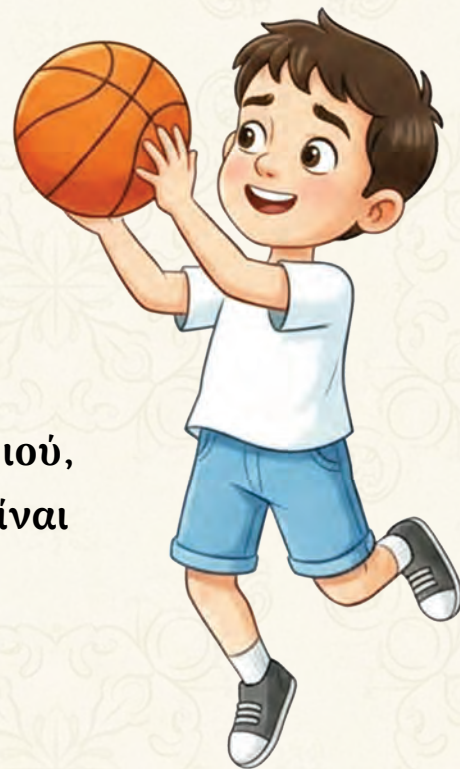

Ο Αλέξης είναι πέντε χρόνων· αδύνατος, ευέλικτος, αεικίνητος,
με έξυπνα μάτια και κοφτερό μυαλό.

Αγαπά τα δάση και τα ζώα, εκφράζει όμορφα συναισθήματα για
τους φίλους του κι έχει το θάρρος της γνώμης του.

Λατρεύει τους γονείς του και μοιράζεται μαζί τους στιγμές παιχνιδιού,
ταξίδια στον κόσμο, απορίες κάθε είδους, μαθαίνοντας έτσι πώς είναι
να αγαπάς την οικογένειά σου.

Μαζί κάνουμε όμορφες συζητήσεις για τ' αστέρια, το σύμπαν,
τους πυραύλους και τα διαστημόπλοια,

τον κύκλο του νερού... και για πολλά άλλα που δεν τα λέει
αλλού: όπως το πόσο του αρέσει να βλέπει όλα τα παιχνίδια
απλωμένα στο πάτωμα, ή πόσο θα 'θελε να φάει ένα
γλυκάκι αντί για το φαγητό του.

Κι όταν του εμφανίζω την αγαπημένη του σοκολατένια
λιχουδιά, τότε γελάμε πονηρά, «χιχιχι!», και κάνουμε τη
σκανταλιά.

Υπερήφανος για τις αθλητικές του ικανότητες στο μπάσκετ και στο ποδόσφαιρο, καμαρώνει δείχνοντάς μου πόσα καλάθια μπορεί να βάλει κι άλλα πόσα γκολ.

Τα βράδια, για να κοιμηθεί, θέλει ένα φωτάκι να φέγγει και ν' ακούει ένα ή περισσότερα παραμύθια. Κι όλο να ρωτάει γιατί έγινε το κάθε τι, σε κάθε παραμύθι!

Όσο δυνατός κι αν δείχνει, έχω διαπιστώσει ότι κρύβει έναν εσωτερικό φόβο, κι αυτός είναι το σκοτάδι.

«Μη φοβάσαι, μη φοβάσαι», τον άκουσα να ψιθυρίζει ένα βράδυ, πηγαίνοντας προς το δωμάτιό του.

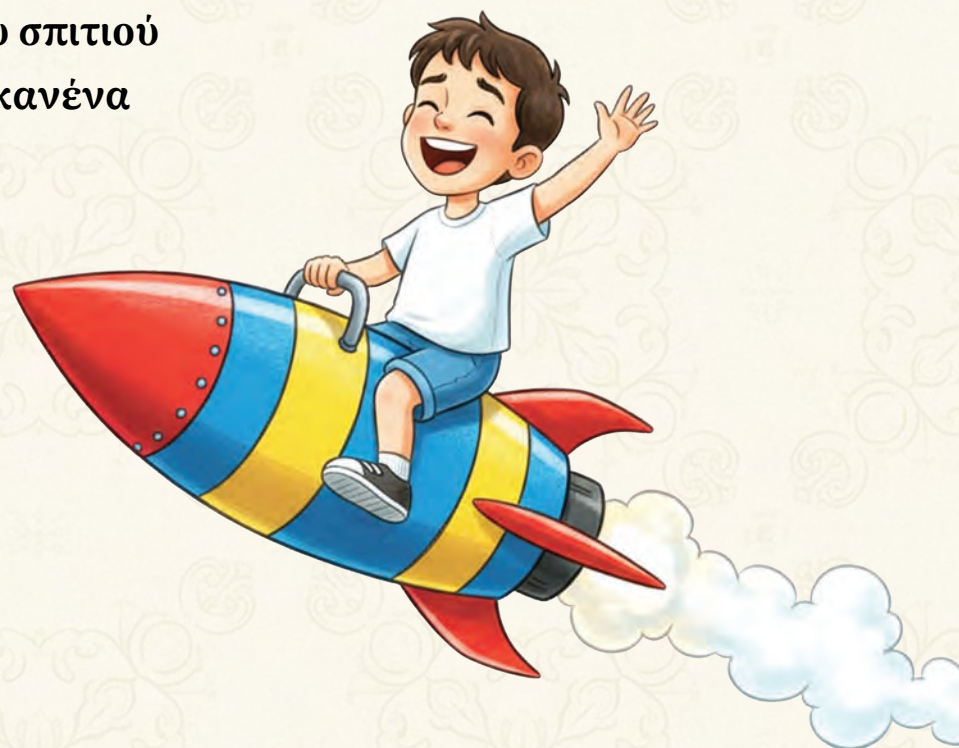
Κι όμως, αυτόν τον φόβο απέφευγε να τον αντιμετωπίσει.

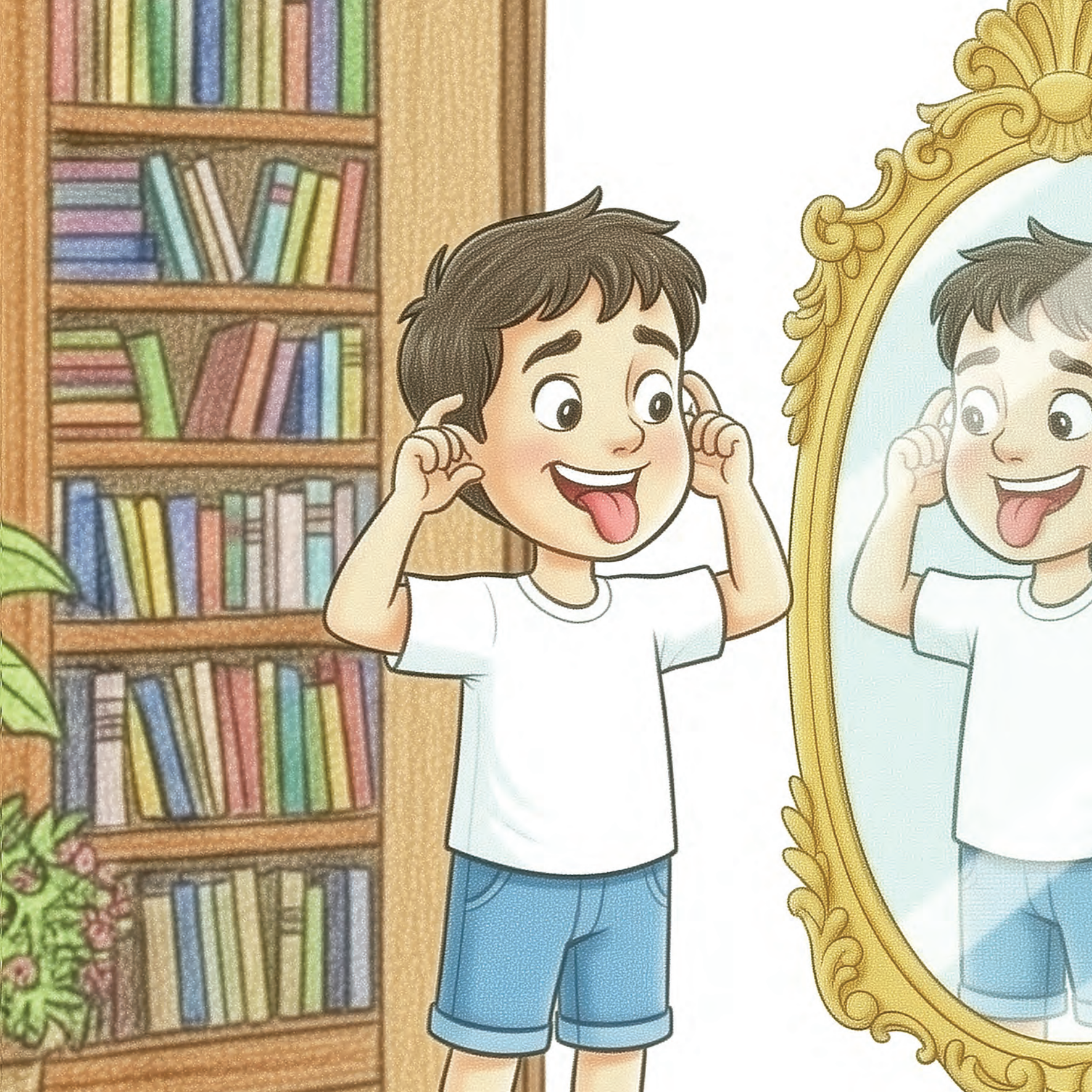
Δεν τον φανέρωσε ποτέ, γιατί δεν ήθελε να χαλάσει την εικόνα του δυνατού.

Δεν περνούσε απ' τα σκοτεινά μέρη του σπιτιού τα βράδια, ενώ την ημέρα δεν ήθελε κανένα παραθυρόφυλλο κλειστό.

Ήταν ένα χαρωπό παιδί που αγαπούσε το φως!

Σίγουρα, κάποτε θα αντιμετώπιζε —με τον δικό του τρόπο— το σκοτάδι.

Ενθουσιαζόταν όταν έτρεχε γύρω απ' τον μεγάλο καθρέφτη της εισόδου του σπιτιού του, ο οποίος λουζόταν με καταρράκτες φωτεινών χρωμάτων από τα φυτά του κήπου και τα αντανakλούσε με περίσσια λάμψη.

Τον καμάρωνε: «Πόσο λαμπερός είσαι! Ποιος να σε έφτιαξε και πώς;»

Του μιλούσε: «Τα δείχνεις όλα τέλεια! Μου αρέσει να καθόμαστε παρέα και να παίζουμε μαζί.»

Του έστελνε φιλάκια, αλλά κυρίως τον πείραζε κάνοντας γκριμάτσες και πολλά μικρά-μικρά ζουζουνίσματα.

Ακουμπούσε πάνω του τα χέρια του για να αφήσει αποτύπωμα.

Του έβγαζε τη γλώσσα για να τον κοροϊδέψει: «Μπλ μπλ μπλ!»

Τον άχνιζε και ζωγράφιζε χαμογελάκια, κι εκείνος ανοιγόκλεινε τα μεγάλα μάτια του για να καθαρίσει το βλέμμα του.

Κάποιες φορές αγανακτούσε απ' τα πολλά πειράγματα και τιναζόταν σαν ενοχλημένο σκυλί που θέλει να τακτοποιήσει το τρίχωμά του!

Ήθελε κι αυτός, επιτέλους, να καθαρίσει τη γυαλιστερή επιφάνειά του και να σταθεί στο ύψος της αποστολής του.

«Ουφ!»

Εκείνη τη μέρα, φεύγοντας για τον κήπο, στάθηκε για λίγο μπροστά στον αγαπημένο του καθρέφτη, για να θαυμάσει την αθλητική του εμφάνιση.

«Για δεξ τα χέρια μου! Είναι δυνατά και μεγάλα, με μακριά δάχτυλα — γι' αυτό μπορώ να βάζω καλάθια στο μπάσκετ.

Κοίταξε τα πόδια μου, εεε; Όταν κλωτσάω την μπάλα, δεν προλαβαίνει ο τερματοφύλακας να την πιάσει.

Ξεφεύγω εύκολα με ελιγμούς και τρίπλες από τους αντιπάλους, χαχαχα!
Ευτυχώς που ακούω τον προπονητή μου και τρώω υγιεινά. Το γιαουρτάκι είναι το αγαπημένο μου!

Πρόσεξες τα καινούργια μου αθλητικά με τα φωτάκια; Τέλειααα; Έξυπνααα;
Έτσι με βλέπουν οι γονείς μου απ' τις εξέδρες κι επίσης, περπατάω στο σκοτάδι και φωτίζω τον δρόμο! Ωωωω!

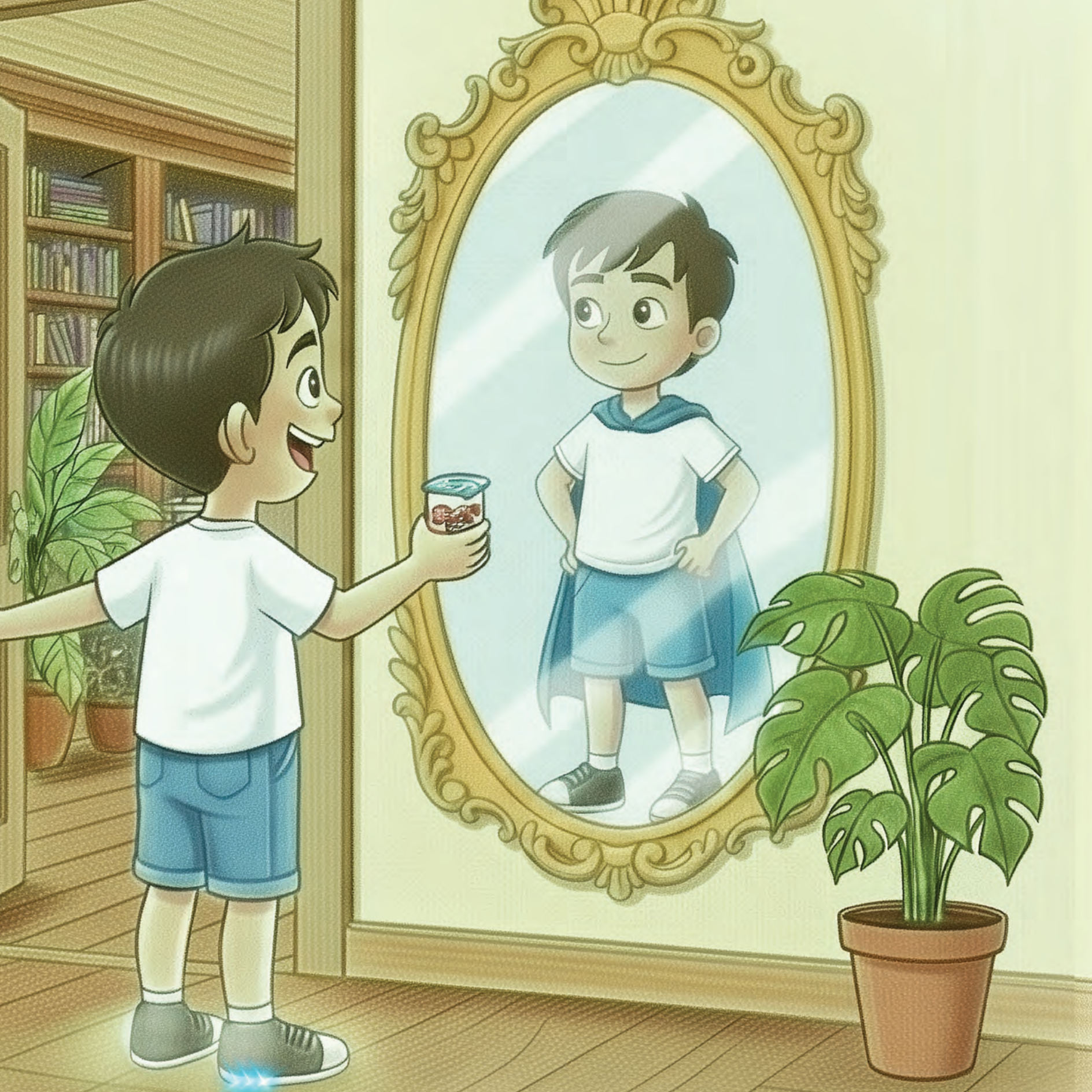
Μεταξύ μας... είμαι καλό παιδί, γιατί προσπαθώ ν' ακούω τις συμβουλές των γονιών μου, για να γίνω καλός άνθρωπος, όπως λένε.

Καλά τα λένε, αλλά είμαι ακόμα μικρός κι όλο σε μπελάδες μπερδεύομαι άθελά μου.

Τότε μου γκρινιάζουν ότι είμαι μεγάλος για να κάνω ετούτο κι εκείνο λάθος.

Ας αποφασίσουν τι είμαι, τελικά!

Ρε φίλε, πρέπει να παραδεχτείς πάντως ότι είμαι
ατρόμητος, εεε;»

Σήκωσε τα χέρια του ψηλά.

«Τόσα πράγματα καταφέρνω με θάρρος. Ξέρεις πολλούς
να μπορούν;»

«Είσαι ατρόμητος; Χαχαχαχαχα!» Ο Αλέξης πάγωσε.

«Ποιος μιλάει;» Έμεινε ακίνητος, περιστρέφοντας μόνο
το κεφάλι του με τα γουρλωμένα του μάτια.

«Ποιος είναι;» φώναξε.

Μια βαθιά φωνή, σαν να ερχόταν από πηγάδι, ακούστηκε
ξανά.

«Πόσο ατρόμητος είσαι;» βούιζε η αντήχηση της φωνής,
που ένιωθε κάπου κοντά του.

Ο Αλέξης πρόσεξε ότι η επιφάνεια του καθρέφτη άρχισε
να γεμίζει με γκρίζα, αιωρούμενα σύννεφα.

«Μα βέβαια! Εδώ πρέπει να ψάξω! Θα σε βρωω!»
φώναζε κι άρχισε να ψάχνει, εξερευνώντας με τα
δάχτυλά του και με ορθάνοιχτα μάτια, τότε με γρήγορες
και τότε με αργές κινήσεις, γεμάτος αγωνία, τον
μυστήριο καθρέφτη.

«Μα πώς; Μα το Στρουμφ, που θα έλεγε κι ο σοφός
Μπαμπαστρούμφ, πού είσαι κρυμμένος;»

Μένεγα-Χόντζογλου Ευτυχία

Αγαπητά μου παιδιά,

Γεννήθηκα στον Πειραιά, έναν Αύγουστο, αλλά είχα την καλή τύχη να μεγαλώσω στο Καρλόβασι της Σάμου.

Τελείωσα το Λύκειο και φοίτησα σε μια σχολή Γραμματέων και Λογιστών.

Μπορεί να ασχολήθηκα με αριθμούς, αλλά το ανήσυχο πνεύμα μου, επηρεασμένο από τη θάλασσα, βρήκε διέξοδο στην ποίηση και τη γραφή.

Συμμετείχα σε δύο πανελλήνιους διαγωνισμούς της Χ.Ο.Ν. (Χορωδία - Ορχήστρα Νέων) το 1999 και το 2000, κερδίζοντας τη 2η θέση και τις δύο φορές.

Αγαπώ πολύ τα παιδιά όλου του κόσμου. Πιστεύω ότι τα παιδιά είναι το μέλλον, το οποίο πρέπει να χτίζουν οι μεγάλοι με πολλή προσοχή.

Έχω γράψει στίχους για τραγούδια που περιμένουν τον εκφραστή τους για να τραγουδηθούν.

Η συμπαντική μου ηλικία θα ήταν σίγουρα διαφορετική σε κάθε πλανήτη του γαλαξία μας, αν φανταστούμε ότι θα ζούσα εκεί έξω.

Ακολουθώ τα φτερουγίσματα του νου μου με την προσδοκία ότι τα καλύτερα δεν με έχουν ακόμη επισκεφτεί.

Σπυρίδων Κίτσος

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Αγρίνιο. Σπούδασε Graphic Design, Web Design και Ιστορία της Τέχνης, ενώ εξειδικεύτηκε στη χρωματολογία, εμβαθύνοντας στις αρχές και τις ψυχολογικές διαστάσεις του χρώματος.

Ως δημιουργός, εργάζεται σε όλα τα είδη εικονογράφησης χωρίς περιορισμούς, προσεγγίζοντας κάθε έργο με ενσυναίσθηση προς το κείμενο και με στόχο την απόδοση της σωστής ατμόσφαιρας και συναισθηματικής έντασης. Χρησιμοποιεί παραδοσιακές τεχνικές συνδυασμένες με σύγχρονη τεχνολογία, δημιουργώντας εικόνες που γεφυρώνουν το κλασικό με το σύγχρονο.

Καλλιτεχνική φιλοσοφία: Η Τέχνη είναι ένα σύμπαν που περιμένει να το εξερευνήσεις.